

കഥാലോകത്തെ രാഷ്ട്രീയ ഭൂമിക

(അബിൻ ജോസഫിന്റെ കഥാസമാഹാരമായ 'കല്യാശ്ശേരി തീസിസിലെ'
തെരഞ്ഞെടുത്ത കഥകളുടെ വിശകലനം)

ജോബിൻ ഫിലിപ്പ് *

സംഗ്രഹം

സാഹിത്യത്തിലെ പ്രധാന വ്യവഹാര രൂപമായ ചെറുകഥയുടെ പ്രമേയം സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായ രാഷ്ട്രീയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിൽക്കുന്നതാണ്. എഴുത്തുകാരുടെ രാഷ്ട്രീയ ആഭിമുഖ്യം എന്ന നിലയിലല്ല, മറിച്ച് എഴുത്തിലെ പാഠം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന സാമൂഹ്യ അവസ്ഥ, ചിന്ത തുടങ്ങിയവയാണ് എഴുത്തിലെ രാഷ്ട്രീയം എന്ന നിലയിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. ഈ നിലയിൽ സമകാലിക സമൂഹ്യവസ്ഥകളെ ആഖ്യാനം ചെയ്യുന്ന രചനകളിൽ രാഷ്ട്രീയവും ആഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഇങ്ങനെ ജീവിതത്തോട് ചേർന്ന് നിൽക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ ആനുഭവം കൂടിയാണ് അബിൻ ജോസഫിന്റെ 'കല്യാശ്ശേരി തീസിസ്' എന്ന കഥാസമാഹാരം. ജീവിതത്തിൽ സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവും രാഷ്ട്രീയവുമായി നിലനിൽക്കുന്ന പരിസരത്തെ കഥാരചനയിൽ എങ്ങനെ ഉൾചേർത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: രാഷ്ട്രീയം, കല, ആഖ്യാനം, സമൂഹം, സംസ്കാരം, പാഠം, അധികാരം, ചരിത്രം

സാഹിത്യരൂപങ്ങളിലെ പ്രധാന വ്യവഹാര രൂപമാണ് ചെറുകഥ. ഒറ്റയിരുപ്പിന് വായിച്ച് തീർക്കുന്നതിനപ്പുറം ഓരോ കഥയും വായനക്കാരുമായി പങ്കുവെക്കുന്ന അനുഭൂതി ലോകം വായനയ്ക്ക് ശേഷവും തുടരുന്ന തുടർ കഥയാണ്. കഥാ പരിസരം പ്രമേയത്തിന്റെയും ആഖ്യാനത്തിന്റെയും കഥാപാത്രങ്ങളുടെയും ഭാഷയുടെയും പ്രത്യേകത ആഴ്ന്നിറങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള ലോകം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ സൂക്ഷ്മതയോടുകൂടി ഒരു വിഷയത്തിന് നൽകുന്ന അന്യൂനതയാണ് ചെറുകഥകളുടെ വൈവിധ്യത്തിനാധാരം. ചെറുകഥകളുടെ ചരിത്ര പശ്ചാത്തലം വ്യക്തമാകുമ്പോൾ ആരംഭഘട്ടത്തിലെ ലക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ച് ആധുനിക പ്രവണതകളിലെത്തിയ ശേഷം നവോത്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തി പിന്നിട്ടതും ഉത്തരാധുനിക സാഹിത്യത്തിലെത്തിയതുമായ സവിശേഷതകൾ അറിയാൻ കഴിയും. ഓരോ കാലവും അയാളപ്പെടുത്തുന്ന പ്രേരണകൾ, മനുഷ്യർ അഭിമുഖീകരിച്ച പ്രശ്നങ്ങൾ, സാമൂഹ്യ പശ്ചാത്തല വിവരണങ്ങൾ എന്നിവയാൽ നിറഞ്ഞ കഥകൾ മലയാളസാഹിത്യത്തെ സമ്പന്നമാക്കുന്നു. ഓരോ രചനയും വായിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ഉടലെടുക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനസാധ്യതകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് അത് സംവദിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ പരിസരങ്ങൾ. “എല്ലാത്തരം വായനയുടെയും എല്ലാത്തരം വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും അന്തിമചക്രവാളം രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെതാണ്” (അജു കെ.

* ഗവേഷകൻ, മലയാള വിഭാഗം, ഗവ. ആർട്സ് & സയൻസ് കോളേജ് കോഴിക്കോട്. Mob: 9809648980.
Email: jobinbtr@gmail.com

നാരായണൻ, 98:2017) എന്ന് അജ്ജ കെ. നാരായണൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കഥാകൃത്തുക്കളുടെ വ്യക്തിപരമായ രാഷ്ട്രീയ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ എന്ന നിലയിലല്ല, മറിച്ച് അവരുടെ രചനകളിൽ നിലനിന്നുപോയ പാഠം മുന്നോട്ടുവരുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ എന്ന നിലയിലുള്ളതായ സാമൂഹ്യ അവസ്ഥയാണ് ഇവിടെ രാഷ്ട്രീയം എന്നതുകൊണ്ട് വിവരിക്കുന്നത്. എൻ പ്രഭാകരന്റെ കളിയെഴുത്ത്, സന്തോഷ് ഏച്ചിക്കാനത്തിന്റെ ബിരിയാണി, ഉണ്ണി ആറിന്റെ ഒഴിവു ദിവസത്തെ കളി, കെ. ആർ മീരയുടെ സംഘീയണ്ണൻ തുടങ്ങിയ രചനകളിൽ ഈ നിലയിലുള്ള രാഷ്ട്രീയം പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി കാണാം.

21-ാം ശതകത്തിന്റെ രണ്ടാം ദശകത്തോടുകൂടി സാമൂഹ്യ നിരീക്ഷണം എന്ന നിലയിലുള്ള രാഷ്ട്രീയ ആഖ്യാനമായും സാഹിത്യം രൂപപ്പെടുകയുണ്ടായി. സമകാലിക സാമൂഹ്യാവസ്ഥകളെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്നതായി അത്തരം കൃതികൾ മാറുകയും ചെയ്തു. അത് കൊണ്ടു തന്നെ പുതിയ കാലത്തെ എഴുത്തുകാരുടെ രചനകളിലും സാമൂഹ്യാവസ്ഥ, രാഷ്ട്രീയം തുടങ്ങിയ വലിയ സാധ്യതകൾ തുറന്നിടുന്നു. ജെൻഡർ, ശരീരം, ജാതി, അധികാരം, ദേശം തുടങ്ങിയവ രാഷ്ട്രീയാഖ്യാനങ്ങളായി മാറുന്നു. സമകാലീന ചെറുകഥകളും ശക്തമായ രാഷ്ട്രീയം ചർച്ചാവിധേയമാക്കുന്നതിൽ മുന്നോട്ടാണ്, അത് പലപ്പോഴും വിവാദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതും മറ്റൊരു വിശേഷമാണ്. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന ഘടകമാണ് രാഷ്ട്രീയം, എഴുത്തിലും അത് പ്രകടനമാകുന്നതിൽ അതുതമില്ല. സമകാലിക ചെറുകഥാകൃത്തും തിരക്കഥാകൃത്തുമാണ് അബിൻജോസഫ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒറ്റ കഥാസമാഹാരമായ 'കല്യാശ്ശേരി തീസിസ്' സാഹിത്യ രംഗത്ത് പ്രധാന അവാർഡുകൾ കരസ്ഥമാക്കി ശ്രദ്ധ നേടി. എട്ട് കഥകൾ ചേർന്ന കഥാ സമാഹാരമാണ് 'കല്യാശ്ശേരി തീസിസ്'. കഥ വന്ന വഴിയെകുറിച്ച് ഏഷ്യാനെറ്റ് ന്യൂസിന്റെ ഓൺലൈൻ മാഗസിനിൽ കഥാകൃത്ത് കുറിച്ചത് ഇങ്ങനെയാണ്, "ഇരുപത്തഞ്ച് വയസു വരെയുള്ള കാലത്തെ പിടിച്ചിലുകളാണ്. അതിന്റെ ഗുണവും ദോഷവും അവയ്ക്കുണ്ട്. അക്കാലത്തെ വിഷാദവും വേദനയും പേടികളും സന്ദേഹങ്ങളും ആകലതകളും ആസക്തികളുമൊക്കെയാണ് കഥകളിലേക്ക് നയിച്ചത്. അരക്ഷിതവും അരാജകപൂർണ്ണവുമായ ഒരു യൗവ്വനത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണ് ആ കഥകൾ. അത്രയേ ഉള്ളൂ, അങ്ങനെ കണ്ടാൽ മതിയെന്നാണ് എന്റെ തോന്നൽ" എന്നാണ്. അതോടൊപ്പം തന്നെ കഥവന്ന വഴിയെ കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്ന കുറിപ്പിൽ 'കല്യാശ്ശേരി തീസിസ്' എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിൽ തന്റെ രചനയിലുണ്ടായ വ്യക്തമായ രാഷ്ട്രീയ പശ്ചാത്തലം വിശദമാക്കുന്നു. "രാഷ്ട്രീയമില്ലാതെ കലയില്ല. തീക്ഷ്ണമായൊരു രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യത്തിലാണല്ലോ നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ രാഷ്ട്രീയത്തിനോട് അകലം പാലിച്ചുകൊണ്ട് കലയ്ക്ക് നിലനിൽക്കാനോ മുന്നോട്ടു പോകാനോ സാധിക്കില്ല. കാരണം, രാഷ്ട്രീയം ജീവിതത്തിന്റെ ഒരംശമാണ്. ആ ജീവിതത്തിൽനിന്നു കഥകളുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിൽ രാഷ്ട്രീയവും അലിഞ്ഞുചേർന്നിട്ടുണ്ടാവും. രാഷ്ട്രീയ വിഷയങ്ങൾ ബോധപൂർവ്വം തെരഞ്ഞെടുത്തില്ലെങ്കിൽപ്പോലും കലയിൽ അതുണ്ടാകും. കാലത്തിന്റെ ഒരു ഇടപെടലായിട്ടാണ് അതിനെ കാണേണ്ടതെന്നു തോന്നുന്നു. മുൻധാരണകളെയും നിലപാടുകളെയുമൊക്കെ നിരന്തരം പരിഷ്കരിച്ചാണല്ലോ നമ്മൾ-മനുഷ്യരാശി- മുന്നോട്ടു പോകുന്നത്. അത്തരം പരിവർത്തനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വേഗം നടക്കുന്നുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയമായ ശരികളും ശരിക്കേടുകളും കൂടുതൽ ചർച്ചയാകുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ രാഷ്ട്രീയമുക്തമായി ചിന്തിക്കാൻ എഴുത്തുകാർക്കോ കലാകാരന്മാർക്കോ സാധിക്കില്ല" എന്ന തുറന്നു പറച്ചിൽ നടത്തുന്നു.

"കല്യാശ്ശേരി തീസിസ്" എന്ന കഥാസമാഹാരത്തിലെ തെരഞ്ഞെടുത്ത മൂന്ന് കഥകളിലെ രാഷ്ട്രീയ വിവക്ഷകൾ വിശകലനം ചെയ്യാനാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കല്യാശ്ശേരി തീസിസ്, ഹ്രസ്വ വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്ലാൻ, പ്രതിനായകൻ എന്നിവയാണ് മൂന്ന് കഥകൾ. കഥയുടെ ആഖ്യാനരീതിയിലും ഭാഷയിലും കഥാപാത്രങ്ങളിലും കഥാസന്ദർഭങ്ങളിലും പുലർത്തുന്ന പ്രത്യക്ഷമായ രാഷ്ട്രീയ നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഈ മൂന്ന് കഥകളെയും ഒന്നിച്ച് പഠന വിധേയമാക്കാൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് കാരണമായി.

പ്രതിനിധാനവും രാഷ്ട്രീയ അനുഭവവും

ആദ്യ കഥയായ 'കല്യാശ്ശേരി തീസിസിന്' ആ പേരു നൽകിയതും കഥ എഴുതാനുള്ള പ്രേരണാ ഘടകവും എഴുത്തുകാരൻ ഏഷ്യാനെറ്റ് ന്യൂസിന്റെ ഓൺലൈൻ മാഗസിനിൽ വിശദമാക്കിയത് ഇങ്ങനെയാണ്. "കല്യാശ്ശേരിക്കടുത്തുള്ള അഞ്ചാംപിടിക എന്ന സ്ഥലത്ത് ഞാൻ കുറച്ചുകാലം താമസിച്ചിരുന്നു. അവിടെ മോറാഴ സമരത്തിന്റെ ഒരു സ്തൂപമുണ്ട്. കെ.പി.ആർ. ഗോപാലന്റെയൊക്കെ പേരുള്ളത്. ഒരു വൈകുന്നേരം അവിടെ നിൽക്കുമ്പോഴാണ് രാഷ്ട്രീയ പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള ഒരു കഥ എഴുതുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ആലോചിച്ചത്. സത്യത്തിൽ അത് കഥകളെക്കുറിച്ച് നിരന്തരം ആലോചിക്കുന്ന കാലവുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ

‘കൽക്കട്ട തീസിസ്’ എന്ന് പേരിട്ട് ഞാൻ എന്തോ എഴുതിത്തുടങ്ങി. പക്ഷേ, അത് മുന്നോട്ടു പോയില്ല.” എഴുത്തുകാരുടെ സാമൂഹ്യപശ്ചാത്തലം കഥയെ എത്രത്തോളം സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട് എന്നുള്ളത് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. കൽക്കട്ട തീസിസ് എന്ന പേര് മാറ്റി യഥാർത്ഥ സ്ഥലനാമമായ കല്യാശ്ശേരി എന്ന പേരു നൽകി കഥ എഴുതി പൂർത്തീകരിച്ചത് അതിനുള്ള തെളിവാണ്. ദേശത്തിന്റെ കാഴ്ചയെ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കാഴ്ചയായി ഉള്ള നോട്ടമാണ് ‘കല്യാശ്ശേരി തീസിസ്’ എന്ന ചെറുകഥാസമാഹാരത്തിലൂടെ അബീൻ ജോസഫ് നോക്കുന്നത്.

കേരളത്തിലെ കക്ഷി രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സാമൂഹ്യ ചരിത്ര പാശ്ചാത്തലം കഥകളിൽ പ്രത്യക്ഷമായ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ചരിത്രസന്ദർഭങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷം കല്യാശ്ശേരി തീസിസിലും പ്രതിനായകനിലും വ്യക്തമായ കാണാൻ സാധിക്കും. അച്ഛന്റെ തിരോധാനത്തെക്കുറിച്ച് നീണ്ട വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം അന്വേഷിക്കുന്ന മകനിലൂടെയാണ് കഥയവതരണം. ഒരു പാർട്ടി കൊലപാതകമായ തുടക്കഘട്ടത്തിൽ വായനക്കാർക്ക് തോന്നുമെങ്കിലും അന്വേഷണത്തിനൊടുവിൽ തിരുത്തൽ നടത്തുന്നു. സഖാവ് എൻ.സി.ആർ എന്ന പ്രാദേശികനേതാവ് കല്യാശ്ശേരി ലോക്കൽ കമ്മിറ്റിയിൽ വെച്ചു തിരുത്തൽ നിർദ്ദേശങ്ങളടങ്ങിയ തീസിസുമായ് ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ് കഥ പുരോഗമിക്കുന്നത്.

തികച്ചും ഭാവനാസമ്പന്നമായി ഒരു കഥ രൂപപ്പെടുത്താൻ അതിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര അടിത്തറയ്ക്കായി കഥാകാരൻ ഉപയോഗിച്ച ഉപകരണം രാഷ്ട്രീയം/ഉത്തര കേരളത്തിലെ ഇടതുപക്ഷ രാഷ്ട്രീയമാണ്. വലതുപക്ഷത്തിന് ഒരു ഇടതുപക്ഷ മനസ്സുണ്ട് എന്നത് പോലെയാണ് നൂറുലീൻ മുസലിയാരെയും സഖാവ് എൻ സി ആറിനെയും അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. എൻസിആറിന്റെ ഭിന്ന ചേരിയിൽ നിന്ന് രാഷ്ട്രീയം രൂപപ്പെടുത്തുന്ന മുസലിയാർ പക്ഷേ ആദർശാത്മകമായും പ്രത്യയശാസ്ത്ര ബോധ്യത്തിലും സഖാവ് എൻസിആറിനോട് ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നു എന്ന് കഥ പറഞ്ഞുവെക്കുന്നു.

സമൂഹത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടുവരുന്ന സംഘടിതരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്ര ബോധ്യത്തിനും അച്ചടക്കത്തിനും പുരോഗമന - ആദർശ ബോധത്തിനുമപ്പുറം അതിവൈകാരികതയുടേതായ ഒരു തലം കൂടി കഥ മുന്നോട്ട് വെക്കുന്നുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയാനുഭവത്തിന്റെ ഇടപെടലും സാധ്യതയും ഒരുതരത്തിലും ബാധിക്കാത്ത ഒന്നായി അതി വൈകാരികതയെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അഥവാ രാഷ്ട്രീയത്തിന് പുറത്തുനിൽക്കുന്നതായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന, വ്യക്തിപരമായ നഷ്ടങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും സാധ്യമാക്കുന്ന മൂല്യമാണ് ഈ വൈകാരികതയെന്നും ഇത് രാഷ്ട്രീയബോധ്യത്തിനപ്പുറമാണെന്ന് കഥാകാരൻ പറയുന്നു. നൂറുലീൻ മുസലിയാർ നാടുവിട്ടു പോയതിനെ തുടർന്നുള്ള ചർച്ചയിൽ രാഷ്ട്രീയ പ്രത്യയശാസ്ത്രം രൂപപ്പെടുത്തിയ ഭൂതകാലത്തിൽ നിന്നും ആ ബോധ്യങ്ങൾക്കുമപ്പുറം നഷ്ടബോധവും നിരാശാബോധവും രൂപപ്പെട്ടു വരുന്ന കാലത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. “കൊറേക്കാലം ഇങ്ങനെ ഈങ്കിലാവെല്ലാം വിളിച്ചു നടക്കും, അടിപിടിയും കശപിശയും ഒക്കെയായിട്ട്. പിന്നെ പെണ്ണുകെട്ടി കട്ട്യോളാകമ്പം കൊറച്ചൊന്നടങ്ങും. പിന്നെക്കൊറേ ചെല്ലമ്പത്തോന്നും ഇത്ര കാലം കാട്ടിക്കൂട്ടിയ പുകിലൊന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്ന്”. പിൽക്കാല ജീവിതം ഇതുവരെയുള്ള കാലത്തെ ജീവിതത്തെ റദ്ദ് ചെയ്യുകയും മനസ്സ് ശൂന്യതാനുഭവത്തിലേക്ക് കടക്കുമെന്നുള്ള മറ്റൊരു അവസ്ഥാവിശേഷത്തെയാണ് - അത് സാധ്യമെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും - ഇവിടെ കഥാകൃത്ത് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. “ശരീരത്തിന് വയ്യാണ്ടാവുമ്പോൾ മനസ്സും തളിരും ദിവാറാ. അപ്പൊ എന്തേലും വേണം താങ്ങിന്” എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ചായക്കടയിലെ സംഭാഷണം അവസാനിക്കുന്നു. വിശ്വാസങ്ങളുടെയും വൈകാരിക ജീവിതത്തിന്റെയും അരിക് പിടിച്ച് ഭൂതകാലത്തിലെ മുഴുവൻ പ്രത്യയശാസ്ത്ര ബോധ്യങ്ങളെയും റദ്ദ് ചെയ്യുന്ന മാനസികാവസ്ഥയിലേക്ക് മനുഷ്യൻ മാറിയേക്കാവുന്ന ആശങ്കയോടെ അരാഷ്ട്രീയതയുടെ സവിശേഷ ആവരണം കൂടി കഥയിൽ ഉൾചേർന്നിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയജാഗ്രതയ്ക്കും പ്രത്യയശാസ്ത്രബോധത്തിനും അപ്പുറമുള്ള മറുപക്ഷം അതി വൈകാരികതയുടേതാണെന്ന് സിറാജുദ്ദീന്റെ സംഭാഷണത്തിൽ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. “കേടാക്കാണ്ട് തിരിച്ചു തര്ട്ണേ, ഉപ്പാന്റേതായട്ട് ഈടെ അതു മാത്രേ ബാക്കിയുള്ളൂ”. ആ നിമിഷം സിറാജുദ്ദീന്റെ ഉള്ളിലുള്ള വികാരമെന്താണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ ലോകത്ത് എനിക്കു മാത്രമേ കഴിയുകയുള്ളൂന്ന് ഞാനോർത്തു.” സിറാജുലീൻ മുസലിയാരുടേതായി ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന ശേഷിപ്പുകൾ ഏറ്റു വാങ്ങുമ്പോൾ ഈ വൈകാരികതയുമായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത്. സ്വപിതാവ് ഇല്ലാതെയായപ്പോൾ ചെറിയ കുട്ടിയായിരുന്ന എഴുത്തുകാരന്റെ മാനസികാവസ്ഥയിൽ രാഷ്ട്രീയ അച്ചടക്കമോ പ്രത്യയശാസ്ത്ര ഭാരമോ ആയിരുന്നില്ല, മറിച്ച് നഷ്ട ബോധവും സാമാന്യ യുക്തിക്കപ്പുറമുള്ള വൈകാരിക പ്രശ്നങ്ങളായിരുന്നുവെന്ന് കഥാകാരൻ പറഞ്ഞു വെക്കുന്നുണ്ട്. അതിനുമപ്പുറം ചിദംബരം ചെട്ടിയാരുടെ വീട്ടിൽ നിന്നും കണ്ടെടുത്ത പുസ്തക വിതരണ രജിസ്റ്ററിൽ

നിന്നും അച്ഛനെന്ന് പറിയെന്ന് മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴാണ് അത് വരെ കരുതിയിരുന്ന രാഷ്ട്രീയ സംഘർഷങ്ങളോ കലാപങ്ങളോ അല്ല മറിച്ച് സൗഹൃദത്തിൽ എപ്പോഴോ രൂപപ്പെട്ട ചതിക്കഴിക്കളാണ് താമര ചതുപ്പിലേക്ക് ഒരിക്കലും കയറി വരാനാകാത്ത വിധം ചവിട്ടിതാഴ്ത്തിയതായി എഴുത്തുകാരനും നമുക്കും ബോധ്യപ്പെടുന്നത്. താമരചതുപ്പ് പോലെ വേരുകളും വളികളും നിറഞ്ഞയിടങ്ങളിലേക്ക് അധികാരവും സ്വാർത്ഥതയും കാരണം അകപ്പെട്ട് പോകുന്ന മനുഷ്യാവസ്ഥകളും കഥ അനാവരണം ചെയ്യുന്നു.

പരാജയപ്പെട്ട വിപ്ലവം അഥവാ വിപ്ലവത്തിന്റെ മാതാവ് :

ലോകചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വിപ്ലവമായിരുന്നു ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം. നവോത്ഥാന ആശയങ്ങൾ പിൻപറ്റി രൂപപ്പെട്ടു വന്ന വിപ്ലവം പക്ഷേ പിന്നീടുള്ള എല്ലാ വിപ്ലവങ്ങൾക്കും തുടക്കമായെങ്കിലും സാമാന്യമായ അർത്ഥത്തിൽ അത് ഉദ്ദേശിച്ച തരത്തിൽ വിജയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത നേതൃത്വം കൊടുത്തവർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഈ സവിശേഷതയെ മുൻനിർത്തി രചിച്ച കഥയാണ് ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്ലാൻ. ഫ്യൂഡൽ കാലഘട്ടത്തിലെ ജന്മിയായിരുന്ന അപ്പ നായനാറെ കൊലപ്പെടുത്താൻ ഉള്ള ശ്രമവും അത് പരാജയപ്പെടുന്നതും ആ അനുഭവത്തിൽ നിന്നും പുതിയ ലോകത്തേക്കുള്ള വിപ്ലവത്തിന്റെ മുന്നേറ്റവുമാണ് കഥ മുന്നോട്ട് വെക്കുന്നത്. മൂന്ന് കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് അപ്പ നായനാർ കൊല്ലപ്പെടേണ്ട ആളാണെന്ന് മുരളിയും ശ്യാമളനും എഴുത്തുകാരനും തീരുമാനിക്കുന്നത്.

1. അയാൾ ആത്യന്തികമായി ബുർഷ്യയാണ്.
2. 1967 ൽ അയാളുടെ 37-ാമത്തെ വയസ്സിൽ 14 കാരിയായ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി ഭാര്യയാക്കി.
3. നാട്ടിലെ ഒരേയൊരു ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനമായിരുന്ന മലബാർ പാഠശാല കോളേജ്, കെട്ടിട വാടക കൃത്യമായി കൊടുത്തില്ല എന്ന കാരണം പറഞ്ഞു പുട്ടിച്ചു. 1985ൽ നടന്ന ഈ സംഭവം നാടിന്റെ പുരോഗതിയെ നേരിട്ട് ബാധിച്ചു.

ഇക്കാരണങ്ങൾ നിരത്തി അപ്പ നായനാറെ കൊലപ്പെടുത്താനുള്ള മുഴുവൻ പ്ലാനും തയ്യാറാക്കിയെങ്കിലും അവസാന നിമിഷം പദ്ധതി പൊളിയുകയും മാവോ, ചെ, ഈഫൽ എന്നീ അപരനാമങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത മുരളിയും ശ്യാമളനും എഴുത്തുകാരനും നാട് വിട്ട് പോവുകയും പിൽക്കാലം തിരിച്ചടി നൽകിയ പാവുമായി പുതിയ പ്ലാൻ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്ത് കഥ അവസാനിക്കുന്നു. സാമാന്യർത്ഥത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടെങ്കിലും നിരവധി മുന്നേറ്റങ്ങൾക്ക് സവിശേഷമായ ഊർജ്ജം നൽകിയ വിപ്ലവം എന്ന നിലയിൽ ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം ആത്യന്തികമായി വിജയമാണെന്ന് കാണാം. ഈ ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തെ തന്റെ അനുഭവ പരിസരത്തേക്ക് കൊണ്ടുവരികയും അവിടെ ഫ്യൂഡലിസത്തിനെതിരായ പോരാട്ടങ്ങൾക്ക് മുർച്ച കൂട്ടുകയുമാണ് എഴുത്തുകാരൻ ചെയ്യുന്നത്. മുർത്തമായ സാഹചര്യത്തിൽ ആത്യന്തികമായി വിപ്ലവം വിജയിക്കുമെന്ന് തന്നെ മട്ടുമുരളി (മാവോ) കരുതുന്നു. 1967 ൽ അപ്പനായനാർ കലയാണം കഴിക്കുന്നത് വ്യക്തിപരമായ കാര്യമല്ലേ എന്ന് എഴുത്തുകാരന്റെ ചോദ്യത്തിന് മാവോ നൽകുന്ന മറുപടി സവിശേഷശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നുണ്ട്. അപരന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു മേലുള്ള ഏതൊരു കടന്നുകയറ്റവും കുറ്റകൃത്യമാണ് എന്ന് മാവോ അർത്ഥശക്തിയ്ക്ക് ഇടയില്ലാത്ത വിധം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അധികാരവും ഏകാധിപത്യവും ഒരു നാടിനെ വളർത്തുകയല്ല, തളർത്തുകയാണെന്നും നാടിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിന് തുരങ്കം വയ്ക്കുകയാണെന്നും കാണാനാത്തങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ചെറിയ അനുഭവത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഒരു സമൂഹത്തെ മുന്നോട്ടു നയിക്കാൻ വന്ധ്യവയോധികനായ അപ്പ നായനാർ കൊല്ലപ്പെടണം എന്ന് തന്നെ പറഞ്ഞുവെക്കുന്നു. കേവലം ഒരു പ്രദേശത്തിന്റെ അധികാരി എന്നതിനപ്പുറം നാടിന്റെ പുരോഗതിക്കും മുന്നേറ്റത്തിലും എല്ലാം തടസ്സം നിൽക്കുന്ന ഒട്ടേറെ അപ്പനായനാർമാർ ഉണ്ടെന്നും പരാജയപ്പെട്ട പദ്ധതിക്ക് ശേഷം ബോധ്യം വരുന്നുണ്ട്. ആ ബോധ്യത്തെ അരക്കിട്ടുറപ്പിച്ചു കൊണ്ട് പുതിയൊരു ദൗത്യവുമായാണ് കഥ അവസാനിക്കുന്നത്.

സമൂഹത്തിൽ ദ്രവ്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടതും നാനാതലങ്ങളിൽ പടർന്നതുമായ ശ്രേണിവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട അധികാര ബന്ധത്തിന്റെ തുടർച്ചകൾ നിരന്തരം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അവ പുരോഗമനപരമായ ജീവിതാവസ്ഥകൾക്കും നിലനിൽപ്പിനും തടസ്സമാവുകയോ സ്വാതന്ത്ര്യബോധം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ റദ്ദാക്കപ്പെടുന്ന ജീവിതത്തിന്റെ വലിയ സാധ്യതയെ കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങളിലാണ് സമൂഹത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ് സാധ്യമാകുന്നത്. ജീവിതത്തിനും മരണത്തിനും ഇടയിലെ നൂൽപ്പാലങ്ങളിൽ ചെയ്യും, ഈഫലും, മാവോയും തുടക്കമിടുന്ന സമരങ്ങളിൽ നിന്നാണ് തുടർന്നുള്ള മുന്നേറ്റത്തിന് ഊർജ്ജം ലഭിക്കുന്നത്. 'പ്രതിനായകൻ' എന്ന കഥയിൽ റാവുത്തറും പാതിരിയുമാണ് പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങൾ. കമ്മ്യൂണിസത്തെ

പ്രതിരോധിക്കാനുള്ള അവരുടെ നീക്കങ്ങളാണ് കഥയിലുടനീളമുള്ളത്. തുടർച്ചയായ നീക്കങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്ന ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ അനുഭവവും അതിനെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന അനുഭാവികളുടെ അനുഭവ പരിസരവും കഥ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു.

ചരിത്രവും വർത്തമാനവും

പുതിയ കാലത്ത് നിന്നുകൊണ്ട് സമൂഹത്തോട് സംവദിക്കുമ്പോഴും ചരിത്രബോധവും വിശകലനാത്മകതയും ഈ കഥകളുടെ പ്രത്യേകതകളായി എടുത്തുപറയാൻ കഴിയും. തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ അനുഭവങ്ങളെയും സന്ദർഭങ്ങളെയും വ്യക്തിപരമായ അനുഭൂതികളെയും ചേർത്തുവയ്ക്കുന്ന ഒന്നായി ഈ കഥകൾ മാറുന്നു. കഥാകൃത്ത് തന്നെ അവകാശപ്പെടുന്നത് പോലെ രാഷ്ട്രീയമില്ലാതെ കലയുണ്ടാകുന്നില്ല. കലയിൽ രാഷ്ട്രീയം കടന്നുവരുന്നതോടു കൂടി അവ കൂടുതൽ ചരിത്രബദ്ധമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു. ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും രാഷ്ട്രീയത്തിൽ നിന്നും മുക്തമല്ലാത്ത ഈ കലയും സാഹിത്യവും സവിശേഷ രീതിയിൽ ഭൂതകാലത്തോടും വർത്തമാന കാലത്തോടും സന്ധിയില്ലാതെ സംവദിക്കുന്നു. ചരിത്രം, സംസ്കാരം, സമൂഹം, അനുഭവപരത, വസ്തുനിഷ്ഠ തുടങ്ങിയ വിവിധ തലങ്ങളിലൂടെ ഈ കൃതികൾ മനുഷ്യവംശത്തോട് സംവദിക്കുകയും സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തെ നിർണയിക്കുന്ന ഒന്നായി മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

മൂർത്തമായ അനുഭവ പരിസരത്തിന്റെ സഞ്ചയമാണ് 'കല്യാശേരി തീസീസ്' എന്ന ചെറുകഥ. കേരളത്തിലെ ഇടതുപക്ഷ രാഷ്ട്രീയ പരിസരത്തെ കൂടി പ്രത്യക്ഷമായി തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നായാണ് കഥ വികസിക്കുന്നത്. കല്ല്യാശേരി ലോക്കൽ കമ്മറ്റിയിലെ സഖാവ് എൻസിആർ എന്ന അംഗം അവതരിപ്പിക്കുന്ന ബദൽ രേഖ, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ പാർട്ടിയിൽ നിന്നും പുറത്താക്കൽ, തുടർന്നുള്ള വിഭാഗീയതയും സംഘർഷവുമെല്ലാം കഥയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് ആണെങ്കിലും 1960 കളിലെ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പിളർപ്പും തുടർന്ന് നടന്ന സംഭവവികാസങ്ങളുമായും ഈ കഥ ചേർത്തുവയ്ക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയ സംഘർഷങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് കഥയുടെ നിർമ്മാണം .

'പ്രതിനായകനിലും' കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ എതിർക്കാൻ മുതലാളിത്ത ശക്തികൾ നടത്തിയ സംഭവ വികാസങ്ങളെ കഥയിലൂടെ ആലേഖനം ചെയ്തതെങ്കിലും ചരിത്ര സംഹിതകളായ് ഇവയെ വ്യാഖ്യാനിക്കാം. വായനക്കാർ വർത്തമാന കാലത്തിന് കഥ വായിക്കുമ്പോഴും കഥയിൽ നിന്നും ചരിത്രം അന്യാധീനപ്പെട്ടു പോകാതിരിക്കാൻ കഥാകൃത്ത് കൃത്യമായ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

രാഷ്ട്രീയ അബോധവും പാഠവും

തെരഞ്ഞെടുത്തമൂന്ന് കഥകളിലെ ആഖ്യാനത്തിലും ചരിത്ര സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യത്തെ വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ശ്രമം നടത്തുന്നുണ്ട് എന്ന് മുകളിൽ പരാമർശിച്ചതിനെ ഇവിടെ വീണ്ടും അന്വേഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാരണം കഥയിലൂടെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട പാഠം ഭാവന മാത്രമായ് കാണുവാൻ സാധിക്കില്ല. കഥയിലെ ആഖ്യാനത്തിലൂടെ വീണ്ടെടുപ്പുകൾ കാലം ചേർത്തുവെക്കുന്നു. 'കല്ല്യാശേരി തീസീസ്' എന്ന കഥയിൽ കക്ഷിരാഷ്ട്രീയത്തിനകത്തും പുറത്തും പെട്ട വ്യക്തിത്വങ്ങൾക്ക് സംഭവിച്ച നഷ്ടബോധങ്ങളെ കുറിച്ച് പറയുന്നു. രാമാനുജൻ മൂസതിന്റെ കൊലയും സഖാവ് എൻ.സി.ആറിനെ പാർട്ടി പുറത്താക്കുന്നതും ചരിത്രത്തിൽ എല്ലാകാലത്തും സംഭവിക്കുന്നതാണ്. 'ഹ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ' പ്ലാനിലും ഒരു കൂട്ടം യുവാക്കളിൽ തിളച്ച വിപ്ലവം കെട്ടടങ്ങി എന്ന് കഥയിൽ പറയുന്നില്ല. കഥയിലെ ചെറുപ്പക്കാർ ആദ്യം സ്വീകരിക്കുന്ന അപര നാമങ്ങൾ "മട്ട് മുരളി - മാവോ, ശ്യാമളൻ - (ചെ) താടിയുള്ളത് കൊണ്ട്, ഞാൻ - ഈഫൽ (വിപ്ലവങ്ങളുടെ മാതാവിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക്)" (അബിൻ ജോസഫ്, 53:2016) എന്നിവയായിരുന്നെങ്കിൽ വീണ്ടും പുതിയ പേരുകൾ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നു. കഥയുടെ അവസാനത്തിൽ അനീതിക്കെതിരെ തിരിച്ചുവരമെന്ന് കഥാകൃത്ത് ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു. ഹ്രഞ്ച് വിപ്ലവത്തിന്റെ തുടക്കം, വളർച്ച എന്നിവ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കി കഥയിൽ വിവർത്തന പാഠം സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കാനുള്ള ശ്രമം കഥയിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. "പാഠത്തിൽ നിന്നും ആഖ്യാനത്തിൽ നിന്നും ചരിത്ര സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യത്തെ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനെയാണ് ജെയിംസൺ രാഷ്ട്രീയബോധ വിശകലനമായി വികസിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് ലളിതമായ അർത്ഥത്തിൽ പാഠത്തിൽ നിലനിന്നിരിക്കുന്ന ചരിത്രമാണ് രാഷ്ട്രീയ അബോധം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ചരിത്രവൽക്കരണമാണ് പാഠത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയത്തെ വെളിവാക്കാനുള്ള അർത്ഥവത്തായ മാർഗം." (അജ. കെ നാരായണൻ, 97:2017) .

കഥയിലെ കമ്മ്യൂണിസം

‘കല്യാശ്ശേരി തീസിസ് ‘ എന്ന കഥസമാഹാരത്തിൽ ഉപരിതല സ്പർശിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന രാഷ്ട്രീയം കമ്മ്യൂണിസമാണ്. ഈ നിരീക്ഷണം കഥയുടെ ആദ്യ വായനയിൽ തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ കഥാകൃത്ത് പുലർത്തുന്ന സമീപനം കണ്ടെടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല പകരം കമ്മ്യൂണിസത്തെ കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ കഥകളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത് കാണാം. കഥാകാരന്റെ ചുറ്റുവട്ട പരിസരങ്ങളാകാം എഴുത്തിലേക്ക് കമ്മ്യൂണിസത്തെ കൊണ്ടുവന്നത് എന്ന് അനുമാനിക്കാം എങ്കിലും കഥയിൽ അവ പരാമർശ വിധേയമാകുമ്പോൾ പഠന വിധേയമാക്കേണ്ട ആവശ്യകത നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. കല്യാശ്ശേരി തീസിസിലും, പ്രതിനായകനിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി രാഷ്ട്രീയം എന്നിവ കടന്നുവരുന്നു. കല്യാശ്ശേരി എന്ന സ്ഥലം പോലും പാർട്ടിയുടെ പ്രധാന ഇടപെടൽ നടന്ന ഇടമാണ്. കഥാപാത്രമായ സഖാവ് എൻ സി ആർ എന്ന കഥാപാത്രം ഇക്ക നായനാരുടെ സുഹൃത്തായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അതുപോലെ ഇക്ക നായനാരും കഥയിൽ ഒരു സഹ കഥാപാത്രമായി കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. കല്യാശ്ശേരി തീസിസ് എന്ന കഥയിൽ കഥാ പാശ്ചാത്തലം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഇടപെടൽ എന്നിവ കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. അതുപോലെ ഭാഷാപരമായ കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഇടപെടൽ കണ്ടെടുക്കാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണം: “കൊതുക്കുകൾ ഇൻകിലാബ് വിളിച്ചു” എന്ന് ഉപമിക്കുന്നു. “നടുക്കത്തിന്റെ അരിവാൾ വെട്ടേറ്റ് ഞാനൊന്ന് പിടഞ്ഞു” ഇത്തരത്തിലുള്ള ഉപമകൾ നിശ്ചയമായും കമ്മ്യൂണി സത്തിന്റെ പ്രതിനിധാനം ഭാഷയിൽ കടന്നുവരുന്നതാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങളെ എതിർക്കാനായ് രണ്ട് കഥാപാത്രങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നതും അവരുടെ ജീവിതപ്രകടനങ്ങളുമാണ് പ്രതിനായകൻ എന്ന കഥയിലുള്ളത്. ‘പ്രതിനായകൻ’ എന്ന കഥ ആരംഭിക്കുന്നത് തന്നെ ഇങ്ങനെയാണ് "കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി പിളർന്ന ദിവസം രാത്രിയിൽ കടപ്പാമറ്റം സീമയുടെ വീടിന്റെ പരിയമ്പുറത്ത് ഉഴും കാത്തു നിൽക്കുമ്പോഴാണ് മേക്കാതൻ റാവുത്തറ പാവ് കടിച്ചത്" (അബിൻ ജോസഫ്, 90:2016) എന്നാണ്. ലൈംഗിക പ്രക്രിയയിൽ അമർന്ന അന്ത്രയോസ് പാതിരി പുറപ്പെടുവിപ്പിക്കുന്ന വാക്ക് ‘ലാൽ സലാം’ എന്നാണ്. “ലൂസിയുടെ വൈരുദ്ധ്യാത്മകഭൗതികവാദത്തെ കുറിച്ച് പാതിരിയും റാവുത്തറും അപ്പുറവും ഇപ്പുറവും കിടന്നു ചർച്ച ചെയ്തു” ഇത്തരം ധാരാളം പദാവലികൾ കഥയിലുണ്ട്. നിങ്ങളെന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാക്കി എന്ന നാടകമാണ് 1957 ൽ ആദ്യമായി ഒരു ഇടത് സർക്കാരിന് ജന്മം നൽകുന്നതിൽ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ച കാരണങ്ങളിലൊന്ന്. 1959 ലെ വിമോചന സമരത്തോടെ ആദ്യ മന്ത്രിസഭയ്ക്ക് രാജിവെക്കേണ്ടി വരികയുണ്ടായി എങ്കിലും അപ്പോഴേക്കും കമ്മ്യൂണിസം എന്ന ആശയം മനുഷ്യനെയും സമൂഹത്തെയും മാറ്റുന്ന ഒന്നായി വ്യാപിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസം പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ വലിയ സ്ഥാനം നാടകത്തിനുണ്ട് എന്നതുപോലെ തന്നെ അതിനെ എതിർക്കാനും നാടകം ഉപയോഗിക്കാം എന്ന റാവുത്തറുടെയും പാതിരിയുടെയും കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്നാണ് കഥ വികസിക്കുന്നത്. എന്നാൽ “ആശയത്തിന്റെ നട്ടെല്ലില്ലാതെ ഒരു വിപ്ലവവും വിജയം കണ്ടതായി ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല” എന്നു റാവുത്തരും തിരിച്ചറിയുന്നു (അബിൻ ജോസഫ്, 97:2016). കഥയിൽ കമ്മ്യൂണിസത്തെ എതിർക്കാൻ ‘മോസ്കോ പിശാച്’ എന്ന നാടകം നിർമ്മിക്കുന്നു. നാടകം കളിക്കാൻ പോയവരെ കുമരകത്തിൽ നിന്നും വണ്ടിയിൽവെച്ച് ആക്രമണംനേരിടുന്നു. നാടുവാഴിത്തത്തിനെതിരെ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും നടത്തിയ നിരവധി സമരങ്ങളാണ് തൊഴിലെടുക്കുന്നവന് നിവർന്നുനിൽക്കാൻ ആശയം ആവേശവും നൽകിയത്. ചവിട്ടിനിൽക്കാൻ ഒരുപിടി മണ്ണുപോലും സ്വന്തമായിട്ടില്ലാത്ത മനുഷ്യർ നടത്തിയ ഐതിഹാസിക പോരാട്ടത്തെ ഒറ്റുകൊടുക്കുന്ന നിലയിലാണ് റാവുത്തരും പാതിരിയും തിമോത്തിയും നാടകത്തെ കൂട്ടുപിടിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നഷ്ടപ്പെടാൻ ബാക്കി ഒന്നുമില്ലാത്ത തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റെ മുന്നേറ്റം പടർന്നു കയറിയപ്പോൾ “കമ്മ്യൂണിസം തുലയട്ടെ” എന്ന മുദ്രാവാക്യം ഒഴുകി പോവുകയാണ് ഉണ്ടായത്. “കമ്മ്യൂണിസം ശരിയ്ക്കും നമ്മുടെ പരക്കി വാറ്റ് പോലെയാ മനുഷ്യന്മാരെ അത്രയ്ക്ക് മാറ്റാൻ വറ്റുന്നൊണ്ടെങ്കി അത് കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ പവറല്ലേ”, “എല്ലാവരെയും ഒരുപോലെ കാണുന്നത് നല്ല കാര്യമല്ലേ അങ്ങനത്തെ ഒരു സമൂഹം വന്നാലല്ലേ പാവപ്പെട്ടവന് മെച്ചമൊണ്ടാകത്തൊള്ളു പിന്നെനാത്തിനാ കമ്മ്യൂണിസത്തെ എതിർക്കുന്നേ?” (അബിൻ ജോസഫ്, 97:2016) ഇത്തരം ചോദ്യാവലികളും കഥയിൽ പാത്രങ്ങൾവഴി പരസ്പരചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയരാകുന്നു. വലതുപക്ഷത്തിന്റെ വലിയ മുന്നേറ്റം ഉണ്ടായ ഒന്നായി 1959 ലെ, സർക്കാരിനെ പിരിച്ചുവിടൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. അതോടുകൂടി എതിരാളികൾ ഇല്ലാത്ത ഗോദയിൽ ഇനിയെത്തിന് നാടകം എന്ന ചോദ്യം റാവുത്തരും പാതിരിയും നേരിടുന്നു. “അതെ ഇഎംഎസിന്റെ പ്രസംഗം പോലെ വികിവികി അല്ല കരുണാകരന്റെ ബെൻസു പോലെ കാലം ചീറിപ്പാഞ്ഞുപോയി” (അബിൻ ജോസഫ്, 107:2016). കാലം മുന്നോട്ടു കുതിച്ചുപോയുമ്പോൾ സമൂഹത്തെ പുറകോട്ടുനയിക്കുന്ന ആശയാവലികളും കാലത്തിന്റെ മണ്ണിൽ എടുത്തെറിയപ്പെടുമെന്ന് കഥ അടിവരയിടുന്നു.

ഉപസംഹാരം

വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചയിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഭൂതകാലത്തെ നോക്കി കാണുകയും പുരോഗമനാത്മകമായ മുന്നോട്ടുപോക്കിന് പ്രത്യയശാസ്ത്രാടിത്തറയുള്ള രാഷ്ട്രീയം അഭികാമ്യമെന്നുള്ള ആശയമാണ് അബിൻ ജോസഫിന്റെ കഥകൾ പങ്കുവെക്കുന്നത്. ജീവിതയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നോക്കിക്കാണുകയും അനുഭൂതിപരമായ ഭാവുകത്വത്തെ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താണ് ഓരോ കഥയും വായനക്കാരിൽ പ്രത്യയശാസ്ത്രബോധം രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്.

സഹായക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

1. അച്യുതൻ എം, ചെറുകഥ ഇന്നലെ ഇന്ന്, 2023 , ഡി.സി ബുക്സ്, കോട്ടയം
2. അജ്. കെ നാരായണൻ, താക്കോൽ വാക്കുകൾ, 2017, മലയാള വിഭാഗം, യുസി കോളേജ്, ആലുവ
3. അബിൻ ജോസഫ്, കല്യാശ്ശേരി തീസിസ്, 2016, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്
4. സുനിൽ പി. ഇളയിടം, ദമിതം, 2021,കേരള ഭാഷ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം